Написав Рибаков Віктор
Понеділок, 11 квітня 2016, 23:09

Про поклоніння.
Ів.4:20-24;Ів.8:28-29.

Уявлення людини темні,
На те, як Богу поклонитись,
Лише прихід Христа на землю,
Зміг незабаром прояснити.

Та жінка мала віру хибну,
Вона хотіла з'ясувати,
В якому місці їм потрібно,
Належно Богу поклонятись.

Промовив так Ісус до неї:
"Не місце треба вам шукати,
А, що спасіння від юдеїв,
Прийшла усім пора дізнатись.

Бо наближається година,
Тепер, вона вже є насправді,
Коли ми будемо повинні,
Отцю вклонятись в дусі й правді.

Бо ж Бог є Дух, Він собі прагне,
Правдивих богомольців мати,
Щоби ім'я Його преславне,
Вже мали гідно прославляти".

Нам сам Христос подав чимало,
Зразків смиренного служіння,
Це безумовно досконале,
Отцю своєму поклоніння.

Не намагався Він від себе,
Щось діяти, чи говорити,
Ісус в усьому лиш Отцеві,
Завжди старався догодити.

Для цього всі Його бажання,
Він мав напевно добре знати,
А нас навчить Святе писання,
Як волю Господа пізнати.

Щоб ми в своєму поклонінні,
Відчули радісну потребу,
В такому ось благоговінні,

Перед Творцем землі і неба.

Багато ідолів в оману,
Нас прагнуть ввести щогодини,
Та в центрі нашої пошани,
Завжди є Бог, а не людина.

У поклонінні зрозуміти,
Нам треба ще таку відзнаку:
Це - не хвала і не молитва,
А щира Батькові подяка.

За те, що Він такий - не інший,
За кров улюбленого Сина,
Що нам неправедним і грішним,
Відкрив дорогу до спасіння.

Щоб поклоніння в дусі й правді,
По слову Господа чинити,
Хай не уявно, але справді,
Христос в нас починає жити.

Таке життя з Ним повсякденне,
В любові й доброму сумлінні,
Воно Отцем благословенне,
І є найкраще поклоніння.

Обряди ж, служби і поклони,
Формальні різні ритуали,
Як буква старого Закону,
Сам поклоніння дух вбивають.

І те, що справно на служінні,
Ми сидимо у себе в церкві,
Не означає поклоніння,
Якщо далеко буде серце.

Воно повинно в нас палати,
Бо знов можливість є чудова,
Йому духовно наповнятись,
Через молитви, спів і Слово.

Але які б ми у служінні,
Завзяті не були і ревні,
Лише в правдивім поклонінні,
Ми слави Божої причетні.

...
Блаженні ті, що вчились люди,
Тут гідно Бога прославляти,
Бо це постійне наше буде,
В безмежній вічності заняття.
Амінь.
Віктор Рибаков.